

R.M. Mc Cheyne

IK, DE HEERE, HEB U GEROEPEN IN GERECHTIGHEID

„Alzo, zegt God, de HEERE die de hemelen geschapen en dezelve uitgebreid heeft, Die de aarde uitgespannen heeft, en wat daaruit voortkomt; Die het volk, dat daarop is, de adem geeft, en den geest degenen, die daarop wandelen. Ik, de HEERE, heb u geroepen in gerechtigheid; en Ik zal u bij uw hand grijpen; en Ik zal u behoeden, en Ik zal u geven tot een verbond des volks, tot een licht der heidenen; om te openen de blinde ogen, om de gebondenen uit te voeren uit de gevangenis en uit het gevangenhuis, die in duisternis zitten. Ik ben de HEERE, dat is Mijn Naam; en Mijn eer zal Ik geen anderen geven, noch Mijn lof de gesneden beelden.” (Jesaja 42 : 5-8).

In deze tekst treffen wij enkele van de meest treffende woorden aan, die ooit in het heelal uitgesproken werden. Hier spreekt niet een mens tot een mens, zelfs niet God tot een mens, maar hier spreekt God tot Zijn eigen Zoon. O, wie zou niet toeluisteren? Het is alsof wij heimelijk toegelaten waren in de raad Gods, alsof wij achter het voorhangsel van zijn verblijfplaats stonden, of verborgen waren in de scheuren van de rots en de woorden van de Eeuwige Vader tot de Eeuwige Zoon beluisterden. Menigmaal wanneer u een gesprek aanhoort op aarde, tussen twee vergankelijke wonnen, dan rekent u dit overwaardig om als een schat te bewaren, - u herinnert u wat zij gezegd hebben, - u herhaalt het telkens en telkens. Welnu, als u een gesprek in de hemel aanhoort, terwijl God de Vader spreekt en God de Zoon voor Hem staat om Zijn woorden te ontvangen, - wilt u dan niet toeluisteren? Wilt u dan al deze woorden niet in uw hart bewaren?

God zegt tot de Zoon:

1. Dat Hij Hem geroepen heeft tot Zijn dienst, dat Hij al Zijn engelen voorbijgegaan is en Hem tot dit moeilijke werk verkoren heeft.
2. Hij zegt Hem dat Hij niet voor de moeilijkheden van dit werk moet terugdeinzen, - er is een oceaan van toorn, die doorwaad moet worden, maar vrees niet, Ik zal U bij de hand vatten, Ik zal U behoeden.
3. Hij zegt Hem dat Hij moet gegeven worden als een Verlosser des Verbonds, - hoe teer de Vader Hem bemint, nochtans zegt God, „Ik wil U geven.”
4. Hij moedigt Hem aan met het uitzicht op het grote loon: dat Hij zal zijn tot een licht

van vele volken, van arme, blinde, gevangen zondaars.

5. Dat in dit alles Hij Zijn eer wilde behouden: „Mijn eer zal Ik geen anderen geven, noch Mijn lof den gesneden beelden.”

Onderwerp. *God heeft de Verlosser voorzien (verordineerd), en kan Hem alleen openbaren, en Hij zal Zijn eer Zelf handhaven.*

I. *God heeft de Verlosser voorzien (verordineerd).* Hij zegt in onze tekst: „Ik heb U geroepen in gerechtigheid.” De zin is, Ik heb U geroepen dit werk van de gerechtigheid te doen, - deze verlossing te bewerken, welke bewijzen zal dat Ik een rechtvaardig God ben. God zag, als het ware, al Zijn schepselen rond, om te zien, wie Hij tot dit grote werk zou roepen, namelijk een Verlosser van verloren zondaren te zijn. Hij zag op de aarde neder, door al de geslachten heen, maar er was niemand die verstand had, er was niemand die God zocht. Ieder mens had zijn eigen vloek te dragen, niemand kon een losprijs geven voor de ziel zijns broeders, - want de losprijs van de ziel was te kostelijk. Hij zag onder al de heerlijke engelen, alsof Hij wilde zeggen, wie wil voor Mij gaan? De serafijnen en cherubijnen stonden allen voor Hem, bedekkende hun aangezichten met hun vleugelen; - maar Hij zag dat geen hunner de eeuwige toorn kon dragen. Zij zijn slechts schepselen; zij zouden eeuwig onder het gewicht van Mijn toorn verpletterd worden. Deze kunnen niet van dienst zijn. Hij zag in Zijn eigen schoot neder. Daar was Zijn eeuwige Zoon, Zijn lieve Zoon, Zijn veelgeliefde Zoon. O, deze zal daartoe in staat zijn. Ik heb een rantsoen gevonden. ‘Ik heb hulp gevonden in Eén die machtig is. Mijn Zoon, Ik heb U in gerechtigheid geroepen.’

Merkt hieruit op welk een volkomen Zaligmaker Christus is. God koos niet een mens tot dit grote werk. Hij koos niet een engel. Hij ging ze allen voorbij, en verkoos Zijn Zoon. Waarom? Omdat Hij zag, dat geen ander een algenoegzame Zaligmaker kon zijn. Wanneer Christus niet genoegzaam geweest was, zou God Hem nooit daartoe geroepen hebben. God kende zeer goed het gewicht van Zijn eigen toorn, en daarom voorzag Hij in een almachtige draagkracht. Sidderende zondaar, twijfel niet aan de volkomenheid van Christus. God kende al uw zonden toen Hij Christus verkoos, dat zij eindeloos waren, - en daarom verkoos Hij een almachtige, eeuwige Zaligmaker. O, verberg u in Hem, en u zult in Hem volkomen zijn.

II. *God behoedde de Zaligmaker:* „Ik zal U bij Uw hand grijpen en Ik zal U behoeden.” Het beeld schijnt ontleend te zijn aan een vader met zijn klein kind. Wanneer een klein kind een zeer ruwe weg te bewandelen heeft, of reizen moet in de duisternis, of diepe wateren moet doorgaan, zegt hij tot zijn vader: ik vrees dat ik omkomen zal; ik zal niet in staat zijn er door te gaan. nee, vrees niet, antwoordde de Vader: “Ik zal U bij Uw hand grijpen, en ik zal U behoeden.” Dit zijn de woorden van de Vader tot Zijn lieve Zoon. Ik zou het niet hebben durven wagen ze te verzinnen, zo ik ze niet in de Bijbel gevonden had. Toen God Zijn Zoon tot het gewichtige werk riep, kon het niet anders of het moest een ontzettend werk zijn in Zijn ogen. Christus wist wel het eindeloze aantal van de zonden van de mensen, want Hij is de Doorgronder van de harten en de Beproeve van de nieren. Hij kende ook het eeuwige gewicht van Gods toorn tegen deze zonden. Hij zag

ook hoe de duistere wolken van de eeuwige wraak gereed waren over de hoofden van de zondaars los te barsten. Hij zag de eeuwige zondvloed van de eeuwige toorn, waarin de schuldige wereld zou omkomen. En o, hoe vreselijk was de toorn van de Vader in Zijn ogen, want Hij had niets gekend, dan Zijn eindeloze liefde van alle eeuwigheid. O, hoe kon Hij het dragen om onder die toorn te liggen? Hoe kon Hij het dragen om de glimlach van 's Vaders liefde te verwisselen met de grimmigheid van 's Vaders toorn? Hoe kon Hij het dragen, ter wille van onreine zondaars, om de liefkozingen van de God van de liefde te verwisselen voor de verbrijzeling en doorboring van zijn almachtige hand! Zeker, de gedachte alleen moet een foltering zijn. Maar God vertroost Zijn Zoon bij dit gezicht; de zee van toorn is diep, - hare golven zijn vreselijk; maar: „Ik zal U bij Uw hand grijpen en Ik zal U behoeden.”

1. *Merkt hieruit op hoe ontzettend het lijden van Christus was.* Hij behoefde God om Zijn hand te grijpen, - Hij was zelf God, - hoewel Hij het geen roof achtte Gode evengeliek te zijn, - Hij had de Heilige Geest niet met mate: „Ik heb Mijn Geest op Hem gelegd;” maar dit alles baatte niet, - God de Vader moest nog Zijn hand grijpen. O, bedenkt welk een gewicht het Lam Gods meest verbrijzelen en verbreken, wanneer Vader, Zoon en Heilige Geest hun krachten verenigden om Hem te behoeden. O, denkt welk een verschrikkelijke foltering Hem moest treffen, toen Hij uitriep: „Nu is Mijn ziel ontroerd en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure! maar hierom ben Ik in deze ure gekomen. Mijn ziel is geheel bedroefd tot de dood toe. Laat deze drinkbeker van Mij voorbijgaan”. En toen de Vader Hem antwoordde: „Ik zal U bij Uw hand grijpen en U behoeden.” O, mijn vrienden, dit is een grote diepte. Roept uit: „O diepte des rijkdoms, beide van de wijsheid en van de kennis Gods; hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen!” (Rom. 11 : 33).

2. *Leert hieruit de grootheid van u zonden.* Gedenkt dat Christus geen zonden had, - Hem kwam geen toorn toe; de toorn, die Hij droeg, was de onze. Gij, die gelovigen bent, u hebt slechts een klein begrip van de grootheid van uw zonden. O, ziet hier, ziet hoe God de hand Zijns Zoons grijpt, terwijl Hij door die zee van toorn waadt! O, gewis, een blik op de lijdende Christus moest u voor altijd in het stof ter neerbuigen. U moest nooit meer uw mond openen. En, o, zult u Hem niet liefhebben, die u zo lief had, die om uwentwil de toorn van God droeg?

U die onbekeerd bent, ziet hier de vreselijke toorn, die over uw zielen losbarst. U meent dat uw zonden slechts weinige zijn, en dat God niet zeer toornig zal wezen. Dit is de gedachte van een natuurlijk mens; alle natuurlijke mensen denken zo. Nochtans ziet hoe vreselijk de toorn is, die u toekomt. Zelfs Christus sidderde, toen Hij kwam om die te dragen. En hoe zult u het doen? U bent niet als de Zoon van God. U hebt niet de Godheid in u, gelijk Christus had; hoe zult u in staat zijn de verbrijzeling van Gods eeuwige toorn te dragen? U hebt niet de Geest Gods gelijk Christus die had, niet met mate; hoe zult u in staat zijn de uitgieting van zijn eeuwige verbolgenheid te weerstaan? U hebt God niet, die u bij de hand grijpt. God is niet uw God, niet uw vriend, Hij heeft nergens gezegd, dat Hij u bij de hand zal grijpen. Ach! hoe zult u de eeuwige en bodemloze zee van toorn doorwaden? Wat zult u vermogen tegen Zijn grimmigheid,

terwijl er geen schepsel in hemel en op aarde is, die u bij de hand grijpt? O, mijn vrienden, het is omdat u blind bent, en u geen vreze hebt. Christus zag dat alles voor u en het deed Hem sidderen; u ziet het niet en daarom beeft u niet. U kunt gelukkig zijn en lachen en slapen en uzelf verblijden, maar de dag van u siddering is nabij. Ach, wee, u! Hoe zult u op de bodem van die verbolgen zee blijven staan? Hoe zult u tegenstreven en begeren, dat er iemand was, die u bij de hand greep; - maar het zal alles tevergeefs zijn. O dat u wijs was, - dat u uw einde bedacht, - en dat u dit wilde bedenken.

3. *Leert hieruit hoe God een krachtige hand had in het werk van Christus.* Wanneer een vader zijn kind langs enig duister gedeelte van de weg leidt, of door een diepe stroom, terwijl hij het bij de hand grijpt, toont dit aan, dat de vader een belang heeft in de reis van zijn kind. Zo ook wanneer God zegt: „Ik zal U bij de hand grijpen,” toont dit ons, dat God een krachtige hand heeft in het werk van Christus. Wanneer u bij het schrijven de hand des kinds grijpt en de pen bestuurt, dan hebt u een grote hand in dit schrijven. Juist zo greep God de hand des Verlossers. Het werk komt even zowel Gode als Christus toe. O, dat wij Hem al de eer gaven! Gedenk, Hij wil Zijn eer aan geen ander geven.

III. *God gaf Christus tot een verbond.* „Ik zal U geven tot een verbond des volks. „Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.” Hierin is de liefde, niet dat wij God lief gehad hebben. God voorzag (verordende) niet alleen de Verlosser, en behoedde Hem, maar Hij gaf Hem, ja gaf Hem over, tot een Verbond van het volk en tot een licht der heidenen. Toen Abraham Zijn Zoon Izak op het altaar bond en het mes ophief om hem te slachten, gaf hij Zijn Zoon over naar het bevel van God. Zo ook heeft God gedaan. Hij nam Zijn Zoon uit Zijn schoot en gaf Hem over om gebonden te worden tot een Verbond des volks. Er zijn niet veel zulke treffende woorden in de Schrift als deze: „Ik zal U geven.” God heeft Zijn Eigen Zoon niet gespaard, maar heeft Hem voor ons allen in de dood overgegeven. De Vader had de Zoon zeer lief. God kan niet liefhebben dan wat volkomen heilig en heerlijk is. Nu, zodanig was Christus. Vanouds, van de dagen van de eeuwigheid waren de uitgangen van de liefde van het hart van de Vader tot Zijn zeer geliefde Zoon. Kunt ge U van Mij losmaken? Kunt U Mij verlaten voor een hof en een kruis? „Ik zal u geven.” Zondaars zijn zeer onrein in de ogen van de Vader. God kan niets haten dan vijandschap en opstand tegen Hem. „Zijn ogen zijn te rein dan dat Hij het kwaad zou aanzien.” Hoe walgelijk en hatelijk moet deze wereld in Zijn ogen geweest zijn, die vol vijandschap tegen Hem was! Kunt u Mij verlaten voor zulke zondaars, voor zulke ellendige aardwormen? „Ja, Ik zal U geven.”

1. Leer hieruit de grote liefde Gods tot zondaars. Hij spaarde Zijn eigen Zoon niet. Hierin is de liefde. Hij beminde het heil Zijns Zoons, maar hij had de zaligheid van zondaren liever. Hij aanschouwde graag Zijn Zoon in Zijn schoot, maar Hij zag liever dat zondaars tot Zijn schoot gebracht werden! Hij stiet Zijn Zoon van zich, om zondaars op te nemen. O, zondaars, hoe zult u ontvlieden, zo u op zo grote zaligheid geen acht geeft!

2. Leer hieruit dat God hiervan de eer toekomt. Hij wil Zijn eer geen anderen geven.

Enige ontwaakte zondaars zien God aan als een onverbiddelijk toornig rechter, maar Christus als een vriendelijke Zaligmaker, die tussen ons en een vertoornd Vader treedt. Nu, denkt er aan dat u nooit tot vrede komt, zolang als u dit denkt. Hierdoor ontsteelt u God Zijn eer. U moet geloven in Christus en geloven in God. God eist dat u de Zoon zo ook eert als u de Vader eert, maar niet meer dan u de Vader eert. U zult nooit tot vrede komen totdat u op Christus ziet als de gave Gods, totdat u het hart van God en het hart van Christus als één beschouwt, totdat God u Zijn hart opent en u toont de liefde welke voorzag, behoedde en de Zoon overgaf.

IV. *God gaf Christus tot een licht.* „Ik zal u geven tot een licht der heidenen.” Het is God, die de zon iedere morgen doet opgaan, zodat de donkere schaduwen van de nacht door haar verstrooid worden. Zo ook doet God ook Christus opgaan als een Zon om de heidenen te verlichten.

1. Van nature heeft de mens verblinde ogen. Zij kennen de heerlijkheid van Christus niet. Zij zien Hem in het Woord; zij horen Hem verkondigen, spreken over Hem; maar zien geen gedaante noch heerlijkheid in Hem, zodat zij Hem zouden begeren. Zij hebben ogen, maar zien niet.

2. Van nature is de mens gebonden in de gevangenis. Zij dienen verschillende lusten en vermaken; zij zijn gebonden aan zelfzucht, trotsheid, overdaad en begeerlijkheden: deze dingen omsluiten hen als met een keten.

3. Van nature zitten de mensen als in een donker gevangenhuis. Zij zijn gebonden, maar zien niet dat zij gebonden zijn, zij zien hun ellendige toestand niet in; zij zitten, doen geen poging om bevrijd te worden, maar zitten tevreden en gelukkig in hun duistere gevangenis.

O, onbekeerde zielen, welk een tafereel is dit van uw toestand. Blind, in de gevangenis, tevreden in uw kerker. U zult zeggen: *Ik voel dit niet, ik ben gelukkig en tevreden.*

Ach! toont dit juist niet de waarheid van het woord: u bent blind u ziet uw ellende niet. Wanneer een blinde in de duisternis is, heeft hij er geen moeite van. U bent geketend, u wederstaat niet, u zit stil in het gevangenhuis. Ik heb menigmaal gedacht dat juist uw tevredenheid en behaaglijkheid u mochten doen denken dat het niet goed met u staat.

Nu, laat u leren hoe de verandering ontstaat. „Ik zal u geven tot een licht der heidenen.” Dit is een gave Gods. O, ik vrees dat dit te weinig door ons verstaan wordt. Er wordt de Heere veel van Zijn eer ontnomen, zelfs door Christenen. Wanneer God de zon doet opgaan, kan niets de duisternis verwekken. De mist en de nevel kunnen de zonnestralen niet terughouden. Zo ook, wanneer God Christus in de ziel doet opgaan, dan is er licht. De geopenbaarde Christus doet het gehele werk voor de ziel. Hij doet ontwaken, wint trekt maakt vrij, maakt heilig.

Vraag: Is Christus gekomen om over uw ziel op te gaan? Zo niet, dan bent u nog blind nog in uw ketens en in de duistere gevangenis; dan hebt u geen vrede, geen heiligheid. O, zoek dit bij God. Roep tot Hem, dat Christus u moge licht geven.

Maar indien Christus over uw ziel is opgegaan, dan heil u! U was menigmaal in de duisternis, maar nu zijt gij licht in den Heere. Wandelt als kinderen des lichts.

Merkt op wie dit deed, en geeft Hem de lof. Het is de Heere. God gaf Christus om een licht voor uw ziel te zijn. Geeft Hem, en Hem alleen de eer. „Ik zal Mijn eer geen anderen geven.”

1. Geeft uzelf niet de eer; zegt niet: *mijn eigen wijsheid en mijn eigen eer hebben dit bewerkt*. Het was alles onverdiende genade aan de voornaamste van de zondaren. „Ik zal Mijn eer geen anderen geven.”

2. Geeft niet de eer aan leraars. Zij zijn menigmaal de werktuigen om zondaren tot Christus te brengen, maar zij kunnen Christus niet in de ziel doen opgaan, evenmin als zij de zon kunnen doen schijnen over de aarde. Wij kunnen wel op de zon wijzen, hoewel wij haar niet kunnen doen opgaan. Zo ook kunnen wij u op Christus wijzen, maar Hem niet in uw ziel doen opgaan. Het werk is des Heeren, en Hij wil de eer hebben. Ik geloof dat ons werk zeer gestoord wordt door de hierboven gemelde oorzaak.

Worstel met de Heere dat Hij Zijn woord vervulle en Christus doe zijn tot een Licht der heidenen. Het is de Heere even gemakkelijk Christus te doen opgaan over vele zielen als over één. Leg het Hem bloot dat het tot Zijn eer is als een gehele natie op één dag geboren wordt. Laat Hem geen rust totdat Hij de Heilige Geest uitstorte over al uw betrekkingen, totdat de gehele wereld de blik werpt op Jezus en zich in Hem verblijde. *Neem Uw eigen eer, o Heere, geef haar geen anderen, noch Uw lof de gesneden beelden.*

St. Pieter's kerk, 7 januari 1838.